

adviezen. Dit jaar niet, ondermeer doordat de secretaresses tegelijk met vakantie waren en omdat de adviezen op een gegeven ogenblik zoek waren. Maar ze waren nog net op tijd bij het studentenadviesbureau. Wat het sturen van afschriften betreft, het verwondert me dat ze nog niet zijn gearriveerd. Er is wel opdracht toe gegeven. (Een week later lagen ze inderdaad in de bus.)

Om half een wordt deze zo vruchtbare vergadering gesloten. Aanwezig waren de hoogleraren E.H. Waterbolk, E.H. Kossmann, A.G. Jongkees, de stafleden H.P.H. Jansen, F. Postma, M.G. Buist, A.F. Mellink, A.B. Mulder-Bakker, J.F. Oudenaarden Pol, G. Taal, F.L. van Holthoon, B. Naarden, J. Botke en de studenten D.W. van Hees, J. van der Leeuw-Roord, M.J. ten Berge, M. van Driel, L.A. Niamut-Hallewas, D. van Wijnen, G. Hoornveld. Er was geen voorvergadering van de "studentenfractie"; zodat de "achterban" zijn problemen zelf naar voren moest brengen. Wat dan ook gebeurde: de publieke tribune was zeer spraakzaam.

VERSLAG VAN HET PROJEKT "SUGER"

Het afgelopen jaar heeft er aan het I.v.G. een projekt gedraaid met als onderwerp: "Suger, abt van St. Denis". De deelnemers aan dit projekt - in totaal ruim 20 personen - waren het derde jaar academisch, prof. Jongkees, Dr. Jansen, Dr. Engels, Mevr. Drs. Mulder-Bakker en nog een aantal belangstellende kandidaten

Het bijzondere van dit projekt in vergelijking met andere tot nog toe aan het I.v.G. gehouden projekten was, tesamen met het interdisciplinaire karakter, de gemengde samenstelling van de groep: staf, afgestudeerden, kandidaten en prae-kandidaten.

Aanvankelijk was alleen het onderwerp bekend, maar hoe men het zou aanpakken was nog niet duidelijk. In ieder geval wilde men Suger in zijn verschillende hoedanigheden beschouwen: als abt, als politicus, als bouwheer, als denker op politiek en religieus gebied, als historicus enz.

Op de eerste bijeenkomst werden de suggesties van de leiding overgenomen, namelijk, dat de deelnemers eerst enige tijd bezig zouden zijn met de algemene achtergronden van die gebieden, waarop Suger zich actief heeft bewogen, om daarna Suger zelf aan te pakken. Dit zgn. voorwerk heeft twaalf weken in beslag genomen wat mogelijk iets te lang is geweest, ook omdat men van te voren niet kon nagaan hoe Suger zich op al deze gebieden zou manifesteren. Dit voorwerk gebeurde d.m.v. referaten op de woensdagmiddag.

Suger is zelf op 16 bijeenkomsten aan de orde geweest. Hierbij was de werkwijze enigszins anders: de groep werd hiervoor gesplitst in een aantal sekties, die een bepaald aspect van Suger onderzochten en van hun bevindingen blijkt gaven op een stencil, dat dan op het woensdagmiddagcollege werd bediscussieerd. Deze werkwijze bleek niet helemaal te voldoen, omdat het werk in de sekties al dermate gespecialiseerd was, dat alleen de deelnemers aan de sekties zelf en enkele hooggeleerden de discussie op de plenaire vergadering op woensdagmiddag konden volgen. Iedere deelnemer verrichtte werk in vier of vijf sekties. Dit heeft soms geleid tot de klacht dat er te veel tijd aan het projekt gespendeerd moest worden.

Om het werk op een gezellige manier af te sluiten en om de achterstand die na Pasen was ontstaan in te lopen, werd op 13 en 14 juni een weekend gehouden op de pastorie van Usquert, waar bovendien geprobeerd werd het hele projekt nog eens te evalueren. Uit deze evaluatie kwamen de hieronder volgende conclusies naar voren, hoe in de toekomst een dergelijk projekt dient te worden opgezet.

1) Hoe moet de keuze van het projekt-onderwerp tot stand komen?

Wij waren het er over eens dat de studenten die aan een themagroep/ projekt gaan meewerken in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin het projekt gaat lopen, de gelegenheid moeten hebben suggesties te doen met betrekking tot een onderwerp. Wij realiseerden ons, dat zelfs wanneer de keuze van het onderwerp op democratische wijze tot stand zou komen, de adviezen van de staf in 99% van de gevallen de doorslag zullen geven bij de keuze.

2) De ervaringen van het afgelopen jaar leren ons dat het niet wenselijk is, in de prae-candidaatsfase van de studie een projekt te laten lopen, dat een té geprononceerd interdisciplinair karakter heeft. Immers: pas specialisatie maakt interdiscipline nodig; vóór het kandidaats is de specialisatie gering: evenzo dient de interdiscipline beperkt te blijven.

3) Een groot bezwaar van het afgelopen jaar was het falen van de communicatie: het Suger-projekt begon met de woensdagmiddagen als belangrijkste bijeenkomst. Spoedig bleek het nodig het projekt in vele sekties op te splitsen, die weldra in hun voorbereidings-vergaderingen het essentiele werk deden. Aldus ontstond er de merkwaardige situatie, dat het wezenlijke werk naar de sekties was verplaatst, terwijl in de organisatie van het projekt de nadruk bleef liggen op de woensdagmiddag. Het grote probleem was dat de sekties aan de plenaire vergadering enkel de resultaten van hun onderzoek rapporteerden. De plenaire vergadering was dikwijls echter te duf en/of te weinig toegerust om actief aan de discussie n.a.v. de resultaten van een sektie deel te nemen. Dr. Engels vroeg zich daarom af, of we eigenlijk op de stehcils niet naast de resultaten ook de gehele werkwijze van de sekties (: een soort notulen) hadden moeten opnemen: misschien had de P.V. zich dan beter kunnen inwerken in de essenties van de te behandelen problemen.

Enkele suggesties, die herhaling van onze fouten wat dit betreft misschien zouden kunnen voorkomen:

a) een projekt zij niet te groot (men wilde het projekt verdelen in niet meer dan twee of drie sekties; achteraf vragen wij ons af of zelfs dat niet te veel is, en of P.V. en sektie niet moeten samenvallen.

b) er zij een verplichte boekenlijst voor alle deelnemers.

4) In de diskussie over al dan niet-geprogrammeerd zijn van een projekt, erkenden wij als voordeel van programmering vooral de mogelijkheid het projekt ook methodologisch te programmeren (:"de staf kan de studenten fouten laten maken en hen daar dan op wijzen"). Als nadelen van de programmering zagen wij:

a) Het enthousiasme van de staf zal geringer zijn; misschien ook dat van de studenten.

b) Het verticalisme zal toenemen: de kloof tussen docent en student zal groter zijn.

5) De plenaire vergadering van het projekt "Suger, abt van St. Denis" nodigt de sektie geschiedenis uit haar infrastructuur te verbeteren.

6) Men was het er over eens dat er steeds een technisch voorzitter moet zijn, die de diskussie in goede en relevante banen stuurt. (misschien iets voor een kandidaat-assistent?).

7) Men realiseerde zich dat tot projektsgewijze behandeling zich lang niet alle onderwerpen lenen!

8) Wij beseften, dat de projekt doelstelling in de prae-candidaatsfasemeer zal zijn "de deelnemers een buitengewoon aardig beeld geven van het onderwerp" en vooral: "door middel van dit onderwerp de deelnemers leren hoe men in de mediaevistiek te werk gaat", en dat het accent minder zal liggen op de bedoeling: "het onderwerp tot in alle details volledig uitzoeken" en helemaal niet op de bedoeling: "het onderwerp zo te bestuderen, dat de wetenschappelijke wereld met een of meer vondsten verrast zal worden".

9) De mogelijkheden dienen onderzocht te worden, een post-candidaatsprojekt van het zelfde wetenschappelijke niveau als het Sugerprojekt op te zetten.

10) Het zij verplicht, dat iedere projekt- of themagroep zich zelf evalueert en van haar conclusies mededeling doet.

21 juni 1970 ,

Jan Drewes en Paul Noomen.